

Мој наставак приче „Свитац тражи пријатеља“

На небу је угледао рој звезда како светле у пуном сјају. „Ох, звезде!“, узвикну свитац. „Оне би могле да ми буду пријатељи. Светле јаче од мене и неће тражити да им осветљавам пут, као што су тражили скакавац и мрав. Полетео је ка њима високо, високо... Али, што је више летео, звезде су биле све даље. Видевши да не може да дође до њих, свитац се уморан и тужан вратио кући. Одједном, зачу куцање на вратима. Изненади се кад угледа жапца из оближње баре, обученог у фрак. „Свиче, молим те помози!“ завапи жабац. „Закаснићу на концерт жабљег хора којим диригујем. Осветли ми пут!“ Свитац пристаде. Пожурише кроз високу траву и стигоше на време. Жабац скочи на локвањ, а свитац упери свој плавичасти фењер ка диригенту. Публика их поздрави бурним аплаузом. Свитац је уживао бацајући светло, час на публику, час на диригента. Концерт је протекао у најбољем реду. Жабац је био неизмерно захвалан свицу. Од тада су њих двојица нераздвојни пријатељи.

Антонија Настић III/4

НАСТАВАК ПРИЧЕ „СВИТАЦ ТРАЖИ ПРИЈАТЕЉА“

Тражећи тако пријатеља из дана у дан, свитац није ни приметио како су топли летњи дани одавно прошли. Једва је могао летети и осветљивати пут од јаког ветра и хладне јесење кише. Разболео се. Помоћ пријатеља би му добро дошла.

Кишне барице биле су препуне веселих жабица. Славиле су одлазак рода у топлије крајеве.

Гласан јаук свица одјекнуо је целом ливадам. Жабице су прекинуле славље да би помогле свицу у невољи. Нису ни помислиле да је тако болестан лак и укусан плен. Утркивале су се која ће пре да му донесе лист локвања да га утопли.

Свитац је коначно схватио да се прави пријатељи познају у невољи. Напокон је стекао пријатеље за игру кад оздрави.

Елена Ескић III/4

Moj nastavak priče „Svitac traži prijatelja”

N:Sledeće večeri svitac je opet tražio prijatelja i blizu bare je naišao na žabu.

S:Žabo,budi moj prijatelj!

Ž:Hoću,ali mi prvo osvetli onaj list da ulovim mušicu.

S:Ne mogu, umoran sam.

Ž:Kako misliš da nađeš i zadržiš prijatelja ako ne želiš nikome da pomogneš?To je jako ružno od tebe.

N:Svitac se osećao tužno jer nije pomogao skakavcu i mravu kada im je bilo potrebno.Rekao je žabi da ga sačeka i odjurio da im se izvini.Skakavac i mrav su prihvatili izvinjenje i svi zajedno su otišli do žabe.Posle toga su postali najbolji drugari.

Svitac je shvatio da prijatelje ne treba ostaviti na cedilu i da uvek treba pomoći kada se neko nađe u nevolji.

Dimitrije Koković III/4

Moj nastavak priče „Svitac traži prijatelja“

Dani su prolazili,a svitac je i dalje bio umoran da nadje prijatelja.Šuma je bila veličanstvena, sa puno cveća,leptira i drugih insekata.Svitac je bio usamljen i tužan bez ikoga pored sebe.

Jedne noći, leteći tako sa svojim fenjerom, bio je očaran kako šuma prelepo izgleda pod sjajem zvezda i mladog Meseca.Kada se umorio,seo je ispod velike pečurke.Posle nekog vremena čuo je nečije korake kako se približavaju.Odjednom je ugledao velike crne oči i roze njušku.To je bio poljski miš.Svitac se uplašio misleći da će ga miš pojesti.Miš je počeo veselo da skakuće i svitac je shvatio da je miš dobronameran.

Vrlo brzo su dane i noći provodili zajedno istražujući po šumi.Pomogli su jedno drugome.Zauvek su ostali najbolji prijatelji.

Lana Pantelić III/4

NASTAVAK PRIČE „ SVITAC TRAŽI PRIJATELJA“

Nije dugo prošlo a svitac je izgubio svaku nadu da će naći prijatelja. Bio je tužan i usamljen. Jedino društvo bio mu je njegov plavičasti fenjerčić, ali to nije bilo dovoljno.

Odjednom je začuo iz obližnjeg žbuna nečije reči: „Prijatelju, prijatelju, zašto si tako tužan?“ Pošto je uveliko počela noć, svicu ni fenjerčić nije pomogao da vidi ko mu se obraća, ali se u sebi zapita: „Ko bi to mene mogao nazvati prijateljem kad ja nemam ni jednog?“ Začuden oglasi se pitanjem: „Kako me možeš nazvati prijateljem kad me ne poznaješ, a ja te čak i ne vidim?“ „Zar je važno kako ću te nazvati, ja samo hoću da ti pomognem i podelim tugu sa tobom“ Na te reči, svitac se obradovao. Shvatio je da je konačno dobio prijatelja koga jos i nije video. „Znam kako je to biti tužan. Evo ja sam izgubio svog brata“, izgovorio je mali skakavac i pojavio se pred svicem. Svitac se dodatno obradova i ushićeno odgovori: „Ne brini moj mali prijatelju, ja sam ga danas video i pomoći ću ti da ga nađeš!“ Tako je i bilo.

Svitac je konačno shvatio šta znači prijateljstvo. Od tada, stekao je puno novih prijatelja ali mu je najdraži bio mali skakavac. Sa svima njima, delio je i dobro i zlo, i radost i tugu.

Milena Rosić III/4

Nastavak priče „Svitac traži prijatelja“

Svitac je svake noći išao da traži prijatelja. Gledao je mrava i pčelu kako se igraju, skakavca i njegovog bratića kako trčkaraju oko velike crvene ruže. Mislio je da će brzo naći prijatelja, ali je shvatio da nešto nije u redu. Otišao je do najvećeg drveta na livadi. Video je pupoljak na grani na kojoj nije bio nijedan list. Smatrao je to znakom da će naći prijatelja. Krenuo je ka malom drvenom splavu. Skočio je i počeo da pluta. Voda se uzburkala. Čuo se urlik. Uzeo je granči-cu i otplivao do kopna. Ugledao je bubamaru. Nosila je ogroman teret. Bila je to hrana za njenu mladunčad. Vetar ju je nosio. Svitac nije želeo to da gleda. Pomo-gao joj je da nosi teret. Zajedno su otišli do njene rupe u drvetu.

Nastavili su zajedno da žive. Svitac je zasluženoo dobio prijatelje, ali je i naučio da pomaže drugima.

Simona Računica III/4

Мој наставак приче „Свитац тражи пријатеља“

... И тако је летео сам, уморан и тужан. Све бубе које је питао биле су заузете. Одједном, у трави угледа цврчка. Упита га да ли жели да му буде пријатељ. Али он га не чу и одцвркута даље.

„То је то,“ рече он. „Ја немам пријатеља и никад га нећу наћи.“

Кад то рече уздиже свој плавичасти фењерчић и оде даље. Изненада, у даљини угледа нешто светлуцаво. Приближи се и виде другог свитца како усамљен лети унаоколо.

„Да ли би можда ти желео да ми будеш пријатељ?“

„Да, желим!“

Свитац је био толико срећан да су он и његов пријатељ целе ноћи светлуцали и играли се. Одједном свитац се сети:

„Морам да помогнем скакавцу и мраву!“

Кад то рече, одјури брже од стреле. Помогао је и скакавцу и мраву и они су му постали пријатељи.

„Сада схватам како се може наћи пријатељ!“, рече свитац.

Од тада свитац има много пријатеља а не ниједног јединог.

Moj nastavak priče " Svitac traži prijatelja"

...Umorni svitac je lutao po šumi i tražio prijatelja...A onda,iznenada je počela da pada kiša.Svitac je pokisao.Kada je stigao kući,drhtao je,jer mu je bilo veoma hladno.Ubrzo je zaspao.

Kada je svanulo,svitac se probudio.Imao je visoku temperaturu. Razboleo se.Ko će mu sada pomoći?On nikome nije hteo da pomogne.Prijatelji pomažu jedni drugima.Ali,on nema prijatelja,jer

je bio jako sebičan i nije mislio o drugima.Zato je sada sam.

Polako je padalo veče.Iznenada se začulo kucanje na vratima.Svitac nije mogao da ustane.Vrata su se otvorila i on je ugledao skakavca i mrava.Da li mu se pričinjavalu?Ne,oni su zaista bili tu.Čitavog dana nisu videli svica i zabrinuli su se.

Svitac je zaplakao.Bio je i tužan i srećan.Tužan zato što on nije njima pomogao u nevolji,a srećan zato što su mu pružili još jednu šansu.Ovoga puta je neće prokockati.

Ne tražite prijatelja,već sami budite prijatelj.Drugi će to sigurno znati da cene.

Tara Ostojić - III / 4